

քաւայ : Տեսանէր նա գրաւիւնք լեռին մեծաւոր
ամրաց, ահաւորին լիւսեղայի : Աւելին նշուի
երեկոյի իտղային անդին և վերայ փայտեղէն
տանեաց բարձրադոյն սենեկի և ի վերայ որա-
ծայր դադալմանց բարձրաբերդ պատուարի : Իս-
տորք բաղմամեաց եղեկեաց , հազնեաց և ակ-
իւնցեց, որք ծածկէին զեւոռն գլխովն մի քիւ-
տի բարձրացեալ , անկառ առ ապար, նսեմա-
նային , ի վերայ խաւարեցուն ամենին : Բայց
միմիայն ի վերայ տիրոջն , սր հանգոյն հսկոյի
անխաթեալ ունէր դիտար իր զեք ի վեր քան
զճառս անտառին մնոյին վերջին նշուք արեգու-
հան և հասի ուրեմն խաւարեցուն և նորա ,
ամենուրեք սիրեցաւ, այլ ամաղձ զելլորն :
Աւարդ անկառ զամրաց խաղալի գոյլանի հա-
բաւ , շիւղ կռաւ և քեզերիւր ծածանաւ հայե-
ցեալ ի նա բաւելեալք խաւան քանս ի բ-
կելաւ ունելով , երբ երեկ զմտակ հասկին աք-
առաւոր յայաց նորա . . . Դաւաղ . . . Բարի-
ամ . . . աղարակեաց նա , հառաչեաց ի խորաց
որակ և պլակին խոնարհեցայ ի կարծն իւր :
Առաւարդհասն Աւարդ ծնաւ չեղերս զհոյն
Ստրաւայ , յաղաւորի խճմէի , ի պատուա-
ւոր հնորայ : Բնակեմն ետ նմա լորի գեղեցիկե-
զաւարժարէն երես և շուրհ բնառաւ զծախեմն
Բաղուս անդամ ընկողմանեալ յեղերս լուսարիւղ
դեղոյն Բաղուայ և հայեցեալ , յարձամարկն
ալքս նորա , յաղարիւղալքի զարեգակն, որ խ-
նաւեկն ի մատոց իւր : Դարձար անարժեքն տեղի

քո սանարէ, զՏէր քն խորտիշաղոյն, և Տիւնի 'ի նոյնս 'ի ծամս Զարթարաբուհան, հանգրուել զքեզ, կոշէ զքեզ ուրախութիւն անձին, և դու նուազեմ գերգնարակս զմեռակ, կամ յառեռտու մայր քո զանձեզ և զաղերի հայեցեալս քո, լցեալ աւնուիկ իմն քոյցքութեամբ, յայնմամ աճեալ լիք իմ, կտրեմ արդեօք պատմել քեզ՝ զինչ քազամ յանձին, Բայդ, յայնմ վայրկենի մէջ քո տանի հոգի իմ յիս, այլ գիմի առ քեզ յեռալ մարութ քերով: Բայդես տակը Խորագր, Խաբիամ կայր անձուռն, քայց թառաչ արձալիկոց, և սրագաղոյն կալեալ զաջոյ ձեռանէ նսն՝ մերձեցոյց զյուր իւր 'ի կուրծս նորին Պատկեցոյք քեզ միմեանս, անայց Խաբագ, յորժամ լնանիցին քեզ վշտառան ամբ, Վեցանգամ կուտարեալ լսեմն լուսաւորեցէ զխառար ծառոց, և սուտ դու իմ լինիցիս, յայնմամ սերել մայր քո վերաբնակեցի 'ի միմամ՝ խրճիթի, ձերութիւն նորս խորագրութեամբ անցէ սրակս երեկոյ վճիտ աւուր: Եւեալ Խորագր սահաւիկ մի՛ դարձեալ էառ զմեզ բանիկոյժամ սերելիք իմ պոգտէ ինձ առ ժամանակ մի հեռանալ 'ի քէնս՝ Եւառնին Պերեպիտ՝ բարեբար իմ և ուսուցիչ երթայ այսին 'ի հայրենիս իւր առ մարձաւորս և առ ագդոնիսն — երբաւ է ինձ ուղեկից լինել նմա, քանդի լծերս անձատկիցի 'ի միմեանց 'ի յախտեանս ճանապարհորդութիւն իմ անեւոց զերիս ամիս: Դ քայտիպոյթեան իմում, Խաբիամ, մի՛ իմուռացնաւ արեանէն զիս: Երբժամ

ԴՍԳԻՍՈՒՄ ԴՍԻՄՄԵՏՐԻԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՄԱԿԱՆ ԳԵՈՄԵՏՐԻԱԿԱՆ ԱՐԾԵՈՒՆԻՈՑ՝ ԱՆԿՎՈՅԵԱԼՆ ՀԱՅԵՒՈՒԹՅԱՆ ԳԳՐԱՅԻՆ ՀԱՅՈՑ՝